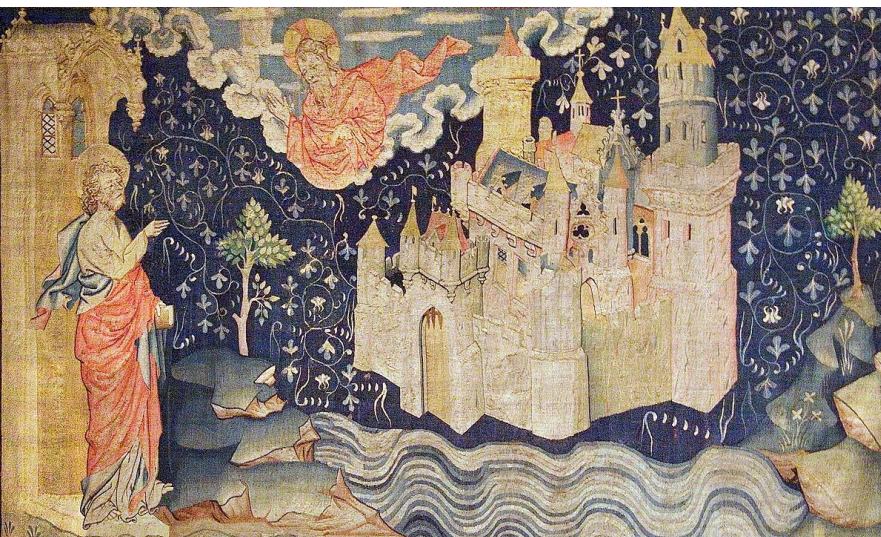

Alguns apunts sobre la resurrecció de la carn

La *resurrecció de la carn* apareix en el Credo. Però ja he sentit en diverses ocasions que és un dels dogmes que es fan més difícils de comprendre. Malgrat que vivim en un món de mentalitat materialista (dit sigui en el sentit purament objectiu de qui no creu en més realitat que la material), no ens costa imaginar la pervivència de la nostra realitat espiritual més enllà de la mort del cos. Però la fe cristiana parla d'alguna cosa més, parla de la *resurrecció de la carn*.

Aquesta fe té la seva arrel més forta en la resurrecció de Jesús, que en aquests dies celebrem. El testimoni dels apòstols insisteix en deixar clar que les aparicions del Ressuscitat no són les aparicions d'un fantasma o d'un esperit. Però al mateix temps també deixa clar que la realitat física de Jesús ressuscitat no segueix les mateixes normes que qualsevol altre cos. Com deia no sé quin teòleg castellà, la relació entre Jesús crucificat i Jesús ressuscitat és que *es el mismo, pero no es lo mismo*. Sant Pau dirà que la relació entre el cos que mor i es descompon i el cos que ressuscita és semblant a la d'una llavor i un arbre (cf. 1Co 15, 35ss). Tenen una continuïtat, són la mateixa criatura, però no són la mateixa cosa.

Ara bé, la resurrecció de Jesús no és un fet aïllat i sense continuïtat. Els apòstols anunciaven la *resurrecció dels morts, començada en Jesús* (Ac 4,2). En Ell ha començat una transformació, una renovació, que ha d'afectar tot l'univers i cada una de les nostres persones. La fe cristiana no ens parla només del que passa després de la nostra mort individual (on creiem, efectivament, que la nostra ànima o part espiritual subsisteix).

La fe cristiana parla també d'allò que s'ha d'esdevenir després de la mort de l'Univers. I aquí és on entra la idea d'una resurrecció de la carn, del propi cos individual, certament transfigurat en el marc de la renovació definitiva de tot l'Univers en Déu.

Una cosa que em sembla especialment bonica de la fe en la resurrecció de la carn és això que diu el Concili Vaticà II: *Tots els bons fruits de la natura i de la nostra laboriositat, els tornarem a trobar després d'haver-los escampats per la terra (...), il·luminats i transfigurats, quan Crist restituirà al Pare el regne etern i universal* (Gaudium et Spes, n. 39). Si només haguessin de sobreviure les coses espirituals, quantes coses bones i boniques que estimem i en les que ens hem esforçat es perdrien per sempre! Déu no ha creat el món perquè floreixi un instant i passi. Ni ens ha permès ser creatius perquè les obres de les nostres mans (com nosaltres mateixos) simplement es vagin desfent. Tot, el fruit de la natura i el de la cultura i el treball, es desfarà, certament. Però ho farà com a llavor, per renéixer amb tot el seu potencial veritable en el moment que Déu sap.

Fra Eduard Rey

UNA BRANCA NOVA AL CEDRE

Tenim el goig d'anunciar que al cedre de la placeta de davant l'església li ha brotat una nova branca. Com molts sabeu, és l'arbre que, a l'any 1999, donà nom a la iniciativa d'un grup de joves i adults de la Comunitat d'impulsar un projecte de promoció dels joves en situació de necessitat. En sorgí l'associació CEDRE (www.cedre.cat) que, des de llavors, ha menat tres branques: les sis places de la "Caseta" (aquí al convent) per a joves sense llar o provinents de centres penitenciaris, "Respiradins" les visites que cada diumenge a la tarda sense excepció fem al Centre Penitenciari de Joves i "Respirafons", les sortides amb interns que fem els dissabtes per a ajudar en el procés de reingrés a la societat. I, ara, la nova branca, que ens ha dut a tenir cura de les dones: des del setembre del 2022 col·laborem també amb la presó de Wad-Ras. El projecte és especialment enriquidor: cada 15 dies, un dimecres, a les 7:45 del matí recollim un grup d'internes i hi convivim tot el dia: fem primer -tots plegats- voluntariat al Banc dels Aliments, preparant fruita i verdura per a la corrua imparable de furgonetes de barri i rodalies que les venen a recollir. Una feina físicament exigent que els toca, però, molt de prop: la presó -de la que tant se'n parla aquests dies- està molt i molt causada per la necessitat, sovint -cruament- per la misèria. Després de dinar aprofitem per a una breu activitat cultural: Sagrada Família, delta del Llobregat, Cosmocaixa, ESMUC, les "Golondrines"... qualsevol cosa aporta tantíssim quan no tens res: L'altre dia ens demanaren si, simplement, podien entrar en una botiga "Sephora" per a posar-se colònia i així poder fer bona olor...

El voluntariat dona, sobretot, una nova perspectiva de les coses i fa caure prejudicis. Permet comprendre. Diu Mateu: «*El de la llavor sembrada en terra bona és el qui escolta la paraula i la comprèn; aquest dona fruit, i arriba al cent, al seixanta o al trenta per u*» (Mt 13,23). No és el mateix parlar d'internes que de persones de carn i ossos. Per a aportar de veritat (el «100 per 1») al proïsme, cal comprendre. La presó sense compassió és crueltat. Fem una societat més humana. «*Si no som capaços d'unir la compassió a la justícia, acabarem sent éssers inútilment severs i profundament injustos*» digué Francesc el 2015 durant el Sínode la Família.

Carles Prat, associació Cedre

FESTA DE LA COMUNITAT

DISSABTE 4 DE MAIG

11H MERCAT SOLIDARI

11.30H CONCERT COR CORALXINS

12H XERRADA A CÀRREC DE JAUME

GIRÓ (CICLE "EXPERIÈNCIES DE FE CRISTIANA I COMPROMÍS POLÍTIC")

13H PRESENTACIÓ DE LA MEMÒRIA DE L'ANY

13.20H MISSA DE LA FESTA

14.20H DINAR DE GERMANOR

DIUMENGE 5 DE MAIG

11H MERCAT SOLIDARI

11.30H CATEQUESTI

DISSABTE 11 DE MAIG

18.30H SOPAR

19.30H EUROFESTIPACCS

Per al dinar de germanor del dia 4 de maig, els entrants (amanides, truites, coses per picar) els portarem entre tots els comensals. Mirem de portar més del que menjaríem nosaltres, per tal de suplir els qui, per la causa que sigui, potser no puguin portar res. Com a segon plat la fraternitat de caputxins oferirà carn a la brasa, i de postres iogurt o fruita en almívar.

US HI ESPEREM!!!